

Weeral eens met verstomming geslagen

En weeral eens op de 13de van de januari-maand.

The screenshot shows the website of the Rijksuniversiteit Groningen. The header includes the university logo, name, and founding year (1614). A navigation menu is visible with categories like 'Onderwijs', 'Onderzoek', 'Maatschappij/bedrijven', 'Alumni', 'Actueel', and 'Over ons'. The main content area is titled 'Promoties' and features a list of past events. The current article is 'Aggregation-promoting factors in neurodegenerative diseases' by Mw. O.M. (Olga) Alvarenga Fernandes Sin, dated 13 January 2016. The article title is underlined. The text discusses the role of protein aggregation in neurodegenerative diseases like Alzheimer's and Parkinson's. A black arrow points to the sentence: 'In de hersenen van patiënten met neurodegeneratieve ziekten als Alzheimer en Parkinson komen samenklonteringen van eiwitten voor. Hoe deze eiwitaggregaten ontstaan en op welke manier zij verband houden met de ziekten, is nog grotendeels onbekend. Promovenda Olga Alvarenga Fernandes Sin identificeerde een gen dat een belangrijke rol lijkt te spelen in dit proces.' Another black arrow points to the first sentence of the article's body text: 'Eiwitaggregatie wordt veroorzaakt door een verstoring van de normale processen in cellen. Er vindt veel

KOLDER

13 januari, dag van de kwakzalvers en universiteit Groningen

Mijn klomp breekt als ik zoiets te lezen krijg:

Een van de kenmerken van neurodegeneratieve ziekten is de aanwezigheid van eiwitaggregaten in de hersenen van getroffen patiënten.

Op cellulair en moleculair niveau wordt eiwitaggregatie veroorzaakt door een verstoring van de eiwithomeostase in de cel, normaal een samenspel van controle op de synthese, de vouwing, het transport en de afbraak van eiwitten in de cel.

Een belangrijk probleem in het veld is dat we niet weten wat eiwitaggregatie aandrijft of hoe het verband houdt met de pathogenese.

Wat we wel weten is dat er bij de **verschillende neurodegeneratieve** ziekten, specifieke aggregatie-gevoelige eiwitten een rol spelen en dat mutaties in hun overeenkomstige genen de oorzaak zijn van erfelijke varianten van deze ziekten.

Momenteel wordt veel genetisch, celbiologisch en biochemisch onderzoek gedaan om te achterhalen wat de oorzaak is van de toxiciteit en aggregatie van deze ziekte-eiwitten.

Het doel van mijn proefschrift was om te begrijpen welke biologische processen eiwitaggregatie en toxiciteit aandrijven en welke cellulaire mechanismen optreden als reactie op de aanwezigheid van aggregerende eiwitten in de cel.

Resultaat:

In de hersenen van patiënten met neurodegeneratieve ziekten als Alzheimer en Parkinson komen samenklontering van eiwitten voor.

Hoe deze eiwitaggregaten ontstaan en op welke manier zij verband houden met de ziekten, is nog grotendeels onbekend.

Promovenda Olga Alvarenga Fernandes Sin identificeerde een gen dat een belangrijke rol **lijkt** te spelen in dit proces.

Hier komt het antwoord, lief meisje.

In de geneeskunde bedienen artsen zich van psychotica om symptomen van populaire DSM-aandoeningen aan te pakken.

Ze doen dit zonder kennis over de farmacologie noch van de stoffen, die ze gebruiken noch van een eventuele neurobiologische aandoening, die aan de oorsprong zou liggen van de optelling van symptomen van normaal gedrag.

Psychotica zijn stoffen die psychotisch maken, de naam zegt het al.
En dit tot spijt van wie het benijdt.

En hier opnieuw:, waarom maken psychotica psychotisch?

Niemand WIL dit weten.

Omdat er GEEN psychotica bestaan, althans niet volgens de officiële geneeskunde en nog minder in het Nederlands taalgebruik.

En toch bestaan symptomen die wijzen op psychotisch gedrag en ook bestaat er medicatie om die symptomen te behandelen.
Die noemt men dan anti-psychotica.

Agressie, stemmen horen, hallucinaties, contoleverlies over gedrag, wanen en veel van de zaken waarmee je in de psychiatrie terecht komt.

Meestal dan nog door 'middelengebruik', zoals dat welluidend heet.
Maar tot die middelen hoort ook goedverkopende en helende medicatie.

En zo voor de vuist kan ik even vier chemische groepen opnoemen.
De indolen, de phenylalkylamines, de benzylopijperidines en sommige pro-drugs, zoals valproaat, topiramaat en zelfs de [cannabinoïden](#).

Allemaal zorgen die stoffen ervoor dat genezers niet alleen al fluitend, maar ook al weldoend en zogezegd 'genezend' hun dagen vullen, door gebruik te maken van de reflex waarop ziek gewaande lichamen reageren wanneer psychotica niet alleen hersencellen, maar ook neuronen overal in het zenuwstelsel om zeep helpen.

Nu vertel ik een grote ketterij.

Want geen kat op deze aardbol en nog minder een groot licht, gespecialiseerd in echte ziekten, wil geweten hebben dat men neuronen verwoest.

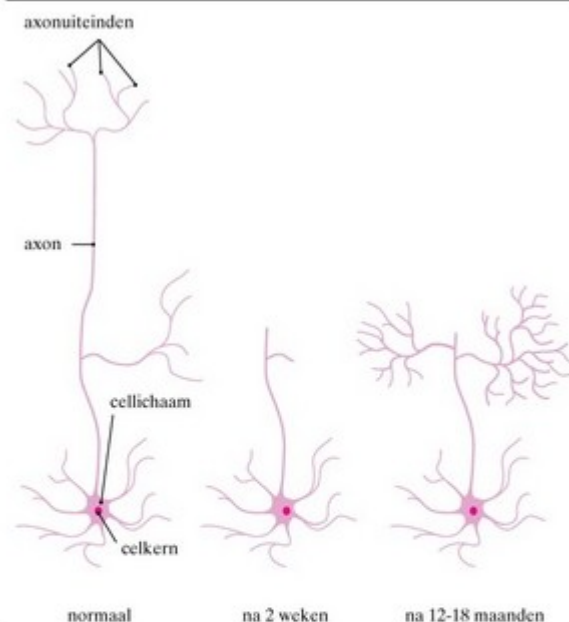
En hoe weten ze dat ze dat niet weten ?
Ze roepen het [werkingsmechanisme](#) van die chemische groepen als ONBEKEND uit.
Gewoon de andere kant opkijken.

Wat niet weet, niet deert.
Ignorance is bliss.

Toegepast op dit academisch hoogstandje, ik citeer:
"Hoe deze eiwitaggregaten ontstaan en op welke manier zij verband houden met de ziekten, is nog grotendeels onbekend."

Ik steek het lieve meisje een handje toe, rijkelijk laat weliswaar, maar ik kan ook niet alles alleen onder controle houden.

Raad eens, meisje, wat dit beeldeke voorstelt.

Dit zijn kapotgemaakte axonen, dus eiwitmateriaal dat kan samenklonteren en stoornissen in de neurotransmissie veroorzaken.

Deze studie uit 1998 bespreekt de gevolgen van het gebruik van enkele van de chemische stoffen uit een van de groepen, die allemaal op eenzelfde manier gelijkaardige 'therapeutisch' gewaande effecten tot stand brengen.

Dit wegnippen uit het neurale netwerk zorgt ervoor dat het organisme reageert met een gevarenreflex (fight of flight), het gegeerde tovermiddel dat meestal bij menig lijdende patiënt voor soelaas zorgt.

Die kapotte axonen bevatten dus eiwitmateriaal dat bovendien ook ter plaatse gaat klonteren en zoals de afbeelding leert, uiteindelijk niet meer in staat is om de oorspronkelijke verbinding en de eigen rol in het netwerk-systeem te gaan uitvoeren.

Vandaar de symptomen waarmee men uiteindelijk bij hersengenezers terecht komt.

Staat allemaal te lezen in:

<http://www.ntvg.nl/publicatie/klinische-en-toxicologische-aspecten-van-ecstasygebruik/volledig>

Zoek direct een artikel

Uitgebreid zoeken

REGISTREREN ABONNEREN

Artikelen Academie Auteurs Banenbank Over NTvG Service

Inloggen

HOME > ARTIKELN > STAND VAN ZAKEN

300
BEKEKEN

0
GEDEELD

0
BEWAARD

Klinische en toxicologische aspecten van ecstasygebruik OPEN

STAND VAN ZAKEN © 02-09-1998

E.J.M. Pennings, K.Z. Konijn en F.A. de Wolff

- Delen
- Printen
- Doorsturen
- Download PDF

Samenvatting Volledig Artikelinfo Auteursinfo Reacties 0

Maar nu ben ik wel heel nieuwsgierig met mijn vraag aan het promovende meisje.

Had U weet van deze studie uit 1998, uit de universiteit van Leiden door Prof.Pennings?

Of mocht dit niet gebruikt worden?

Moeten de oorzaken van Alzheimer en Parkinson – commercieel – beter onbekend blijven? En bovenal... bent U veel slimmer geworden in deze materie? Uiteindelijk blijft een essentiële vraag van Uw onderzoek toch onbeantwoord.

Goede raad van een oude man: [probeer te achterhalen](#) welke 'medicatie' onverklaarbare klonters in de hersenen veroorzaakt en vertel het overal waar je ook op deze aardbol terecht komt.

Velen zullen U dankbaar zijn.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 9 januari 2016.